

11. Jun. 1841

FAKTA

Dato:

11. Jun. 1841

Sidetæl:

Dagbog D, side 53

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-35

Omtalte personer:

madam Rotti

madam Tanner

TRANSSKRIFTION

11te Fredag.

Om Morgenen tidlig forlode vi Lucca, og kørte gennem den frugtbare Slette, siden kom vi over en lav Bjergryg, hvor vi som sædvanlig paa saadanne Steder maatte have Forspand af Oxer for at bringe Vognen fremad; thi vore 3 Heste ere langt fra tilstrækkelige, og saa meget mindre da de 2 have Nykker og blive stædige naar de i Bjergene skal anstreges; med Oxerne derimod gaar det roligt frem, da disse Dyr besidde en mageløs Styrke, Rolighed og Udholdenhed. Overalt i Sletterne og paa Bjergene saa man i disse Egne Olietræer, der frembringe den saa meget berømte Olie, dog paa andre Træarter er her heller ingen Mangel, i Bjergene voxer de skønneste Ege, Kastanier og Valdøddetræer, ganske anderledes see derfor disse Bjerge ud end de i det romerske hvor Alt for tidligt omhugges, og derfor giver et fattigt og nøgent Præg. Fra Bjergene kom vi ned i Sletten der begrænses af Havet, her dyrkes foruden meget Andet ogsaa Riis i Mængde, da man ikke har Mangel paa Vand. Efter at have passeret et Par smaae Byer Doganer etc: kom vi til Middagen til Massa. Det ubehagelige ved heele denne Tuur er at man for hver Station har andre Myntsarter, da man ofte 2 a 3 Gange om Dagen er i forskjellige Fyrsters Lande; som en Følge heraf, støder man ogsaa alle Øjeblikke paa Grændseposter, hvor man fordrer at see Passene, og paa Doganaer hvor man skulde vissesiteres men slipper med at give en Drikkeskilling. I Massa maae der vist gives herlige maleriske Punkter; men Tiiden tillader paa en saadan Reise, desværre ikke at søge Saadant. Vi fortsatte vor Vei om Eftermiddagen, kom først af en yderst slet Vei gjenem en Olieskov, hvor man havde raadet vor Kusk at køre for at skyde Gjenvei; men hvor vi nær havde brækket vor Vogn itue; dog siden da vi igjen havde passeret en sardiniansk Dogane vare vi igjen paa den rette Vei og kom vi da om Aftenen til Sartzana,¹ hvor vi til min store Glæde fant renlige Senge og et godt Værelse; høiligt trængte saavel Rose som jeg til Hvile. Den der staar sig best ved Reisen er Athalia, der Dag for Dag bliver muntre, hun pleies ogsaa paa en Maade der ikke lader Noget tilbage at ønske. I Vognen sover og drikker hun eller hun leger med os, med Signora Rottie² eller med den gl Mad: Tanner,³ der for Barnet ikke er saa kjedelig som for os Andre, hvem hun ved sit Vrevl og Gjerrighed ofte foraarsager Ergrelse. Hun skal have Godser ved Bern og seer dog overmaade fattig ud, fuld af Stopninger som Frue Meyer.

¹ Sarzana.

² Uidentificeret, jvf. madam Rotti.

³ Uidentificeret, jvf. madam Tanner.

